

ЗУСТРІЧ З ПИСЬМЕННИКОМ

Нешодавно в Ленінській аудиторії відбулася зустріч Олеся Гончара з студентами університету. Аудиторія була переповнена. Олесь Гончар почав свій виступ такими словами:

— Я дуже радий зустрітися з вами в цій аудиторії, де я слухав лекції і звідки з своїми товаришами пішов на фронт. Я загадую своїх товаришів...

...Може тому, що із стін університету ми опинилися в оконах, ми загадували ці аудиторії, і Толкачівку, які були нам рідними.

Письменник сказав, що йому хочеться нагадати про це для того, щоб студенти пам'ятали, якою ціною завойоване і яке дорого те, що вони зараз мають.

Далі Олесь Гончар зупинився на актуальних питаннях літературного життя. Він сказав, що наша література останнім часом витримала чимало нападок ревізіонізму за свою вірність ленінізму.

О. Гончар звернув увагу на невмирущі цінності, створені українськими митцями, зокрема О. Довженко, Ю. Яновським, О. Вишнєю, він говорив про почаття національної гордості, які будуть у нас ці цінності.

Як про зразок художнього твору О. Гончар говорив про повіддання М. Шолохова «Доля людини», в якому зображення труднощів боротьби поєднане з пафосом створення комуністичного ідеалу. Такі твори—найкраща відповідь ревізіоністам.

О. Гончар підкреслив потребу виховувати у нашої молоді почуття гордості за здобуте нашим народом.

розповіла про популярність творів талановитого письменника серед студентської молоді, за що молодий читач любить книги О. Гончара, побажала письменникові успіхів в його творчості. Студентка істфаку Н. Сліпець подарувала письменникові том Історії Харківського університету. Зустріч дала багато корисного студентам і викладачам університету.

Письменник відповів на численні запитання аудиторії. Багато питань торкалися трилогії «Пралороносці». О. Гончар сказав: «...армія мене, можна сказати, зробила літератором». «Пралороносці» — «книжка для автора найінтимніша, близька моєму серцю». «Я писав цю книжку для своїх товаришів по фронту. Мені після демобілізації хотілось сказати їм, якими були їхнє життя, їхні подвиги в ім'я Батьківщини». «Там від правди життя дуже багато, художньої вигадки найменше. Прагнув найбільше писати, що виніс із своїх життєвих вражень».

Від студентів виступила п'ятирічна курсниця Ніна Покотило, яка